

Chceme žít, nebo zivorit?

To je otázka, na kterou budeme hledat odpověď. My, lidé, obyvatelé této planety, tu máme mimořádný úkol. Žít v lásce a harmonii a starat se o své životní prostředí. Jenom tak můžeme své poslání naplnit.

Mikroorganismy, další obyvatelé této planety, mají za úkol rozložit a sežrat vše, co je poškozené nebo mrtvé, o nic jiného jim nejde. Pokud devastací přírody a svých těl jim budeme vytvářet vhodné životní prostředí, jsme vlastně jejich chodící potravou. Jde jen o to, kdo bude vítězem. Zatím jsme za těmito predátory hodně daleko. Kdyby to tak nebylo, dožíváme se běžně v plné vitalitě 150 let. Chceme se opravdu nechat sežrat?

Za obrovským nárůstem těžce nemocných lidí, kteří jsou z medicínského hlediska bez nálezů, stojí neustálé zvyšování toxického prostředí a totálně nedostatečná medicínská diagnostika. Už od narození se dětem podávají chemicky upravené potraviny, pijí chemicky upravenou vodu, žijí v prostředí naplněném smogem, elektrosmogem a v neustálém stresu. Toto vede k velkému přetížení vylučovacích a detoxikačních orgánů. U malých dětí často už půl roku po očkování proti žlutence, prodělané žlutence či mononukleoze, vzniká cukrovka. Těžké kovy, uvolňující se z amalgamových plomb, očkovacích látek, výfukových plynů, z kouření, počítačů, televizorů... poškozují játra, ledviny, nervovou soustavu, kteréžto se tak stávají magnetem pro mikroorganismy, jimž toto životní prostředí vyhovuje. To je např. borrelie.

Nekvalitní potraviny, mazlíčci, chemický průmysl a mikroorganismy

Hodně lidí, hlavně starší generace, šlí ze slevových akcí a skoupi ty nejvíce devastující potraviny. Potom se diví, že jsou nemocní a potřebují léky. Ke vzniku nemocí nám také hodně pomáhají domácí zvířecí mazlíčkové, kteří se stejně jako my živí nepřírodnou stravou. Žerou granule a jsou tak oslabení, zatoxikováni a plní parazitů, které pak přenášejí na člověka.

Mám za to, že vládnoucími garniturám tohoto světa vůbec nejde o zdraví obyvatel, ale o peníze vytěžené z chemického průmyslu. Kdyby tomu tak nebylo, byla by na prvním místě prevence.

Tím nemyslím očkování, ale otužování, cvičení, pitný režim, stravování a výchova vedoucí k lásce a etice. Zdravé potraviny by byly finančně dostupné pro širokou veřejnost a ty toxické potraviny, které jsou plné chemie, by byly drahé a ozna-

čené: „Pozor, konzumace vede ke vzniku rakoviny“!

Tedy kdo chce mít rakovinu, ať se klidně nacpe, je to jeho volba. Máme přece svobodu.

Opak je ale pravdou. Jedovaté látky jsou na potravinách popsány tak titěrně, že je spotřebitel bez použití lupy nedokáže vůbec přečíst. Většina lékařů nemá ani tušení o tom, co je to zdravá strava, ono se není co divit, protože těch pět hodin výuky o stravování za šest let studia na medicíně problém moc neosvětlí.

Je tu ještě jeden fakt. Kdo chce být zdravý a žít v souladu s přírodou, cestu si najde.

Bohužel, máme na trhu nepřeberné množství literatury, která si často protiřečí a hledající se po vyzkoušení několika směrů, které nikam nevedou, vrací ke klasickému stravování a životu. Každý jsme jiný a je třeba stanovit individuální cestu.

Je třeba vědět, že zdravotní problém nezpůsobuje: cukrovka, rakovina, Crohnova nemoc... to jsou jen názvy pro nějaké symptomy, ale jsou to VŽDY patogenní mikroorganismy, paraziti a toxiny buď z vnějšího, nebo vnitřního prostředí. K tomu je třeba kvalitní celostní diagnostika, vše ostatní je jen "střílení od boku".

Má poznatky a „plazmování“

Chtěl bych se s vámi podělit o své poznatky z průběhu téměř devítileté praxe, kdy jsem opakovaně diagnostikoval více než šest tisíc lidí hledajících pomoc.

Při diagnostice mám na prvním místě imunitu a metabolické poruchy. Měřím metabolismus živočišných tuků a bílkovin, jednoduchých a složitých cukrů, rostlinných tuků a bílkovin a také lepku. Proměřením dalších, zhruba 120 možných poruch organismu, vzniká přehledná mapa stavu všech orgánů a jejich zátěží. Zjistíme, jaké druhy parazitů a toxických látek případný zdravotní stav způsobují. Měřím i další zátěže, jako jsou alergie, psychické poruchy, cholesterol, osteoporóza, atd. Teprve potom podle stavu organismu postavím kúru „šitou přímo na tělo“, doporučím, které potraviny je třeba vyloučit z jídelníčku a co je možné jíst až do doby, než se srovná porucha metabolismu.

Mluvíme o tom, jak vzniká stres, deprese a hledáme, jak změnit nahlížení na dění vně i uvnitř organismu a snažíme se o pozitivní změnu.

Doporučím cvičení, pobyt na čerstvém vzduchu a společně sestavíme po proměření účinnosti kúru z těch nejhodnějších preparátů.

Od března 2011 je centrum v Hradci Králové vybaveno plazmovým generátorem RPZ 14 (viz webové stránky <http://www.stream.cz/user-video/510944-plazmovy-generator-rpz-14>), který je výrobkem firmy ZAPPER technology a se svými 900 000 Hz je tento přístroj celosvětově naprosto unikátní a bezkonkurenčně nejlepší. Používáním plazmového generátoru se o mnoho urychlil proces likvidace všech forem napadení organismu patogenními mikroorganismy včetně borrelií, chlamydií, rakovinných virů a dalších lidožroutů.

Používané frekvence projdou celým tělem včetně kostí. Cílená frekvence na daný mikroorganismus přivodí jeho naprostou destrukci ať už je schovaný kdekoliv v organismu. Buňky imunitního systému se už potom postarají o úklid. Je třeba postupovat systematicky a nelze zlikvidovat všechny patogenní mikroorganismy najednou, protože by se zahltla kanalizace organismu (lymfatický systém) a játra by nestačila čistit toxiny. Byly by přetížené i ledviny, střeva a toxiny by se vylučovaly přes kůži, což by vedlo k vyrážkám a ekzémům.

Působením plazmy (říkám tomu plazmování) se zlikvidují dané mikroorganismy, potom je třeba nechat 3–7 dní pracovat náš úklidový lymfatický systém. U mladších lidí je to kratší doba, u starších zase delší.

To je kvůli pohyblivosti. Pokud po plazmě použijete cvičení jako stimulaci pro aktivaci lymfy, je tělo rychleji očištěno od mrtvolek parazitů a toxinů.

V mém centru v Hradci Králové je možno též použít přístroj Super Ravo Zapper od stejné firmy, který je určen pro domácí účely a umí podobné věci jako plazmový generátor. Dále je to celá škála preparátů a přístrojů určených k likvidaci patogenních mikroorganismů.

Slibuji, že po Novém roce zase začnu provádět minikursy zdravého a chutného vaření. Vše najdete v nabídce na www.detox-medicina.cz

Na přelomu roku 2012 budeme otevírat pro velký zájem pražských pacientů Centrum v Praze na Florenci, kde bude možno projít jak vyšetřením, tak systematickou detoxikací, plazmováním, masážími a odborným poradenstvím v oblasti zdraví a výživy a samozřejmě nákupem různých druhů detoxikačních a protiparazitálních přípravků a přístrojů.

Přeji všem hodně rozumu a odvahy. Ukažme těm mrňousům, že hody skončily a že se jen tak sežrat nenecháme.

Kde slova díkyů nestací...

k vyjádření vděčnosti a obrovského poděkování za záchranu života mé milované maminky.

Tisícere díky Vám, drahý pane Doubravo, léčiteli. Maminku jste nám zachránil, když už lékaři vyčerpali všechny možnosti.

Moje maminka po operaci tlustého střeva, kterou provedl vynikajícím způsobem přednosta jedné pražské kliniky, musela podstoupit chemoterapii.

V polovině druhého cyklu, z předepsaných tří, maminka zkolabovala. Byla zmatená, točila se jí hlava, nevěděla, zda je den nebo noc... Byla hospitalizovaná, pak ještě ke všemu v nemocnici upadla, zranila si koleno a od té chvíle již jen spala. Tento stav trval tři týdny, maminka dostávala infúze a téměř se neprobouzela. Když mi lékař naznačil, že mám být ráda, že maminka alespoň nemá bolesti, poznala jsem, jak je na tom špatně. Do té doby jsem neustále doufala, že jí lékaři pomohou a vyléčí ji. Celá zoufalá jsem začala na internetu hledat alternativní léčbu, protože jsem nemohla zůstat jen tak v nečinnosti.

Kontaktovala jsem několik léčitelů, z nichž první při svém působení na dálku mamince nepomohl.

Pak jsem volala léčiteli panu Jaroslavu Doubravovi, který mi okamžitě a bez nároků na honorář, který jsem mu několikrát nabízela, přislíbil pomoc tzv. působení na dálku. Jen jsem mu poslala e-mailem maminku fotografii, aby měl možnost kontaktu, a od té chvíle se začaly dít opravdové zázraky. Druhý den, když jsem za maminkou přišla, už otevřela oči a po třech týdnech se mnou poprvé promluvila. Od té chvíle se maminkin stav zlepšoval, a po dalším týdnu jsem si maminku vezla domů. I když ve velice zuboženém stavu, s rozsáhlými proleženinami, ale už se sama dokázala na posteli převálit z jednoho boku na druhý, skoro celý den byla v bdělém stavu, mluvila se mnou, měla zájem o veškeré dění kolem.

No a teď už maminka chodí po bytě, pomáhá mi v domácnosti, luští křížovky, prostě je „kabrňák“.

Musela jsem se svěřit se svými zkušenosti, abych všem dokázala, že zázraky se opravdu dějí, a PAN LÉČITEL DOUBRAVA je ochoten pomoci všem, kteří ho o pomoc požádají. Takového člověka, který v dnešní době sám nabídnou nezištnou pomoc, jsem kromě svých přátel ještě nepoznala.

DÍKY VÁM, TISÍCERÉ DÍKY, DRAHÝ PANE DOUBRAVO.

Ivana Furmánková, Praha

Název článku
Kde slova díkyů
nestací...

Autor článku
Ivana Furmánková
ifurmankova@
gmail.com

Vážený čtenáři, často vás vyzýváme, abyste se s námi podělili o vaše dobré zkušenosti s metodou, receptem nebo konkrétním člověkem, který vám, či vašim blízkým pomohl. Jelikož jsme se již setkali i se „samochválou“ a falešnou reklamou, všechny podobné informace prověřujeme. Totéž jsme učinili také u výše uvedeného léčitele Jaroslava Doubravy a proto zde dopis paní Furmánkové otiskujeme. Vaše redakce

Počítač za vysvědčení?

Důvod, aby se dítě přestalo učit, aneb jak zbytečně děláme z učení mučení

Větu „když budeš mít pěkné vysvědčení dostaneš to či ono...“ jsme si zvykli slibovat našim dětem cokoli, jen aby měly dobré výsledky ve škole. Ale právě pouze bez systému odměn a trestů je možné využít přirozenou touhu učit se a poznávat, bohužel v drtivé většině případů škola ve spolupráci s rodiči v dětech touhu po poznání potlačuje.

Odměnou a trestem děti demotivujeme se učit. Ke všemu, co dítě udělá, je třeba vnitřní motivace – tedy motivace přímo spojená s činností, kterou se dítě zabývá. Pro učení je vnitřní motivací poznání a dovednost, pro sport radost z pohybu. Dítě je ze své podstaty přirozeně vnitřně motivováno učit se. Dobrá známka – respektive prestiž, nebo jiná odměna v případě učení se a vítězství v případě sportu jsou motivace vnější. Nabídnout vnější motivaci je velmi snadné, podnitit tu vnitřní je obtížnější, nikoli nemožné.

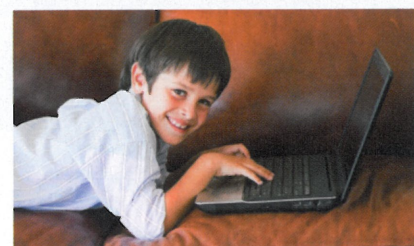
Problém vnější motivace spočívá v možnosti kupčení a nastavení negativního postoje dítěte k procesu učení se. Odměnu či trest je možno vyměnit za jinou alternativu. Nabídnou-li dítěti odměnu za učení, říkámu mu tím: Učit se je nudné

a obtěžující, proto ti za to, že se budeš učit, nabízím kompenzaci – odměnu. Hrozím-li dítěti trestem za neučení se, stavím tím proces učení na roveň tomuto trestu – dítě má na výběr mezi tím, co je mu méně nepříjemné. Sdělují, že učení je jen méně nepříjemným trestem. Děti obvykle změni motivaci vnitřní za motivaci vnější právě kvůli oné obchodovatelnosti. Změni přirozený proces učení na pouhé vytváření výsledků, protože cílem není poznání, ale odměna, nebo vyhnutí se trestu.

Dalším negativním faktorem hodnocení a odměňování je přítomnost stresu. Ve stresu je učení velmi obtížné, ne-li nemožné. Ve stresu lidský mozek přepne na velmi efektivní režim, kdy minimalizuje myšlení na úkor instinktů a emocí. Už samotná absence strachu ze špatného výsledku usnadňuje proces učení se.

Není důležité učit se, ale naučit se

Díky systému hodnocení procesu učení si vytvořila převážná většina dětí systém krátkodobého učení, kdy naučení se látky je pouze prostředkem k získání výsledku. Poté, co dítě výsledek získá,

učivo z velké většiny zapomene. Dochází k paradoxu, že děti mají ve škole velmi dobré výsledky, ale postrádají znalosti a dovednosti. Ostatně zkuste si sami vzpomenout, kolik si toho ze základní nebo střední školy pamatujete...

Pro získání trvalých znalostí je třeba souhra více faktorů: absence stresu, spojení vyučovaného tématu s prožitkem, učivo musí dávat dítěti smysl, dítě musí pochopit alespoň základní souvislosti vztahující se k dané látce. Absenci těchto faktorů během procesu učení je možno považovat za určitou formu mučení dítěte – dospělý obvykle v takovém případě proces učení ukončí, zatímco dítě tuto svobodu nemá.

Překvapuje mě, že v dnešní době informační exploze a překotného vývoje prakticky všech technologií, kdy svět se mění k nepoznání během několika desetiletí, zůstává systém výuky na drtivé většině našich škol prakticky nezměněn od dob Marie Terezie, stejně jako myšlení rodičů.

Berte tento článek jako malou inspiraci ke změně požadavků na vaše děti a jejich učitele. Nikdy nezapomeňte, že škola je tu pro naše děti a nikoli naše děti pro školu.

Název článku
Počítač za
vysvědčení?

Autor článku
Evžen Teršl

Fotografie
Pixmac